

***ἀγγελολέπω** ἄορ. ἀντιζέλοδα Κύπρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἄγγελος καὶ τοῦ ρ. βλέπω.

Ταράσσομαι, ἐξίσταμαι ἐκ φόβου βλέπων φαντάσματα: *Ἐν τὸν θωρεῖς ποῦ ἀντιζέλοδεν; Ἀντιζέλοδες, φτωδέ, λαλῶπως* (ἴσως). Συνών. ἀγγελοθωρεῖάζω, ἀγγελοσκοπεῖάζομαι (ιδ. ἀγγελοσκοπεῖάζω 1 β). Πβ. ἀγγελοθωρῶ 2.

ἀγγελογραμμένος ἐπίθ. Σαλαμ. κ. ἁ. ἀγιλον-
γραμμένους Σάμ. κ. ἁ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἄγγελος καὶ τοῦ γραμμένος μετοχ. τοῦ ρ. γράφω.

I) Ὡραῖος, εὐειδής (ὡς ὁ ζωγραφισμένος ἄγγελος), συνήθως τὸ θηλ. Σάμ. Συνών. ιδ. ἐν λ. ἀγγελικᾶτος 1.

II) Ὁ πνέων τὰ λοισθία, ἐτοιμοθάνατος (ὁ καταγε-
γραμμένος οἶονεῖ ὑπὸ τοῦ ψυχοπομποῦ ἀγγέλου εἰς τὸν
κατάλογον τῶν μελλοθανάτων) Σαλαμ.: *Εἶναι ἀγγελο-*
γραμμένος.

ἀγγελοδιάβασι ἡ, (I) ἀμάρτ. ἀγιλονδιάβασ' Σα-
μοθρ.

Ἐκ τῶν οὐσ. ἄγγελος καὶ διάβασι (I).

Ἡ διάβασις, τὸ πέρασμα τοῦ ἀγγέλου τοῦ θανάτου
διὰ τινος μέρους: *Ἀπόψι ἐνι ἀγιλονδιάβασ', γατὶ πέθανι*
γένας ἄθιπους (ἕνας ἄνθρωπος).

ἀγγελοδιάβασι ἡ, (II) Θράκ. ἀγιλονδιάβασ' Θράκ.
(Καλλιπ.) ἀγιλονδιάβασ' Θράκ. (Μάδυτ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. ἄγγελος καὶ διάβασι (II).

Παράκλησις πρὸς τὸν ψυχοπομπὸν ἄγγελον ἀναγινω-
σκομένη ὑπὸ τοῦ ἱερέως παρὰ τὴν κλίνην τοῦ ψυχορρα-
γοῦντος ἢ μετὰ τὸν θάνατον καὶ ἐνταφιασμὸν ἐπὶ τρεῖς
συνεχεῖς ἑσπέρας ἐν τῇ οἰκίᾳ του, ἵνα ὁ ἄγγελος δειχθῇ
εὐμενής.

ἀγγελοζωγραφισμένος ἐπίθ. Κάρπ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἄγγελος καὶ τοῦ ζωγραφισμένος
μετοχ. τοῦ ρ. ζωγραφίζω.

Ὡραῖος ὡς ἄγγελος ζωγραφισμένος: Ἄσμ.

Ἔχει μ-μάτια ζαχαρένια, | μάονλα τρανταφυλλένια
ἔχει μύτι κοντυλένη, | ἀγγελοζωγραφισμένη

Συνών. ιδ. ἐν λ. ἀγγελικᾶτος 1.

ἀγγελοζωγραφιστός ἐπίθ. Νίσυρ. Παξ. Τήλ. κ. ἁ.
ἀγγελοζουγραφιστός Παξ. ἀγγελοζουγράφιστος Κρήτ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἄγγελος καὶ τοῦ ἐπίθ. ζωγραφιστός.
Τὸ ἀγγελοζουγράφιστος καὶ παρ' Ἐρωτοκρ. Πβ. Β στ.
607 (ἐκδ. ΣΞανθουδ.) «περνῶντας μὴν ταχυτερινὴ θωρεῖ
μὴν πλουμισμένη, | μὴν ἀγγελοζουγράφιστη ροδοπερι-
χυμένη».

Ὁ ὢν ὁμοῖος πρὸς ἄγγελον ζωγραφισμένον, ἥτοι
εὐειδής, ὥραῖος ἐνθ' ἄν.: Ἄσμ.

Σηκώθηκα τὸ καημένο μὴν ἀνγὴ μὲ τὸ καλὸ
κ' εἰς τὸν κάμπο κατεβαίνω κόρη νὰ ἴρω νὰ χαρῶ,
βρίσκω μία ἀγγελουδιά κ' ἦτανε μισανοιχτή
κ' ἦτανε μὴν κόρη μέσα ἀγγελοζωγραφιστή

Νίσυρ. Συνών. ιδ. ἐν λ. ἀγγελικᾶτος 1.

ἀγγελοθώρημα τό, ἀμάρτ. ἀντιζελοθώρημαν Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀγγελοθωρῶ.

Τὸ βλέπειν τὸν ἄγγελον τοῦ θανάτου, ψυχορραγία.
Συνών. ἀγγελοθωρεῖα I, ἀγγελοθώρησμα, ἀγγελομά-
χημα, ἀγγελομαχητό, ἀγγελοσκόπασμα I, ἀγγελοφό-
ρεμα.

ἀγγελοθωρεῖα ἡ, Σίφν. ἀντιζελοθωρεῖα Κύπρ.

Ἐκ τῶν οὐσ. ἄγγελος καὶ θωρεῖα.

I) Τὸ βλέπειν τὴν θωριὰν τοῦ ἀγγέλου τοῦ θανάτου
κατὰ τὰς τελευταίας στιγμὰς τῆς ζωῆς, ψυχορραγία (διὰ
τὴν γένεσιν τῆς σημ. ἐπέδρασε καὶ τὸ ἀγγελοθωρῶ
ὁ πβ.) Σίφν. Συνών. ιδ. ἐν λ. ἀγγελοθώρημα. II)
Θωριά, μορφὴ ὡς τοῦ ἀγγέλου, ἥτοι ὥραία Κύπρ.: *Ἄ,*
δέ τον, εἶντ' ἀντιζελοθωρεῖαν ἔκαμεν τώρη!

ἀγγελοθωρεῖάζω ἀμάρτ. ἀντιζελοθωρεῖάζω Κύπρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀγγελοθωρεῖα.

Ταράσσομαι ὑπὸ φόβου ἢ συγκινήσεως ἐκ τῆς θέας
προσώπου τινὸς ὡς ἐὰν βλέπω τὸν ἄγγελον τοῦ θανάτου:
Εἶδεν τὴν λεάμενην τῶν ἀντιζελοθώρησεν (λεάμενη ἀντὶ λεγά-
μενη εὐφημητ. = ἐρωμένη). *Εἶδεν τὸν ἀφέντην του τῶ ἔμει-*
νεν ἀντιζελοθωρεῖσμένος (ἐνεός, ἐμβρόντητος). Συνών.
ιδ. ἐν λ. ἀγγελοβλέπω.

ἀγγελοθώρησμα τό, ἀμάρτ. ἀγγελοθώρησμα Σῦρ.
(Ἐρμούπ.) κ. ἁ. ἀντιζελοθώρησμαν Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀγγελοθωρεῖάζω.

Τὸ βλέπειν τὸν ἄγγελον τοῦ θανάτου, ψυχορραγία
ἐνθ' ἄν.: *Ὁ ἄρρωστος ἄρχισε τ' ἀγγελοθώρησμα* Ἐρμούπ.
|| Φρ. *Τοῦ ῥθε ἀγγελοθώρησμα* (ἐπὶ ἀνθρώπου, ὅστις μόνος
ὢν χειρονομεῖ καὶ μονολογεῖ, ὡς ὁ πνέων τὰ λοισθία
κάμνει ἐνίοτε τοιαύτας μηχανικὰς κινήσεις τῶν χειλέων
καὶ τῶν χειρῶν ὡσεὶ ὁμιλῶν) αὐτόθ. Συνών. ιδ. ἐν λ.
ἀγγελοθώρημα.

ἀγγελοθωροῦσα ἐπίθ. θηλ. ΑΠαπαδιαμ. Τὰ μετὰ
θάνατ. 92.

Ἐκ τῶν οὐσ. ἄγγελος καὶ θωρεῖα καὶ τῆς παραγωγι-
κῆς καταλ. -οῦσα, περὶ ἧς ιδ. ἈνθΠαπαδόπ. ἐν Ἀθηνᾶ
37 (1925) 182.

Ἡ ἔχουσα ὄψιν ἀγγέλου, ὥραία, εὐειδής: «Ἐν χαρι-
τωμένον πλάσμα, ξανθήν, γαλανόμορφον καὶ ἀγγελοθω-
ροῦσαν». Συνών. ἀγγελοβλεποῦσα, ἀγγελομματοῦσα.
Πβ. ἀγγελικᾶτος 1.

ἀγγελοθωρῶ Κύθηρ. Κυκλ. (Σίφν. κ. ἁ.) ἀγγελο-
θωρῶ Κεφαλλ. Κρήτ. Κύθν. ἀντιζελοθωρῶ Κύπρ. ἀγγελο-
φωρῶ Χίος Μέσ. ἀγγελοθωρεῖμαι Πελοπν. (Λακεδ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἄγγελος καὶ τοῦ ρ. θωρῶ. Διὰ τὸ φ τοῦ
ἀγγελοφωρῶ πβ. τὰ ὅμοια θηκᾶρι-φηκᾶρι, θυλάκι-
-φυλάκι, θηλυκός-φηλυκός κττ.

I) Βλέπω τὸν ἄγγελον τοῦ θανάτου κατὰ τὰς τελευ-
ταίας στιγμὰς τῆς ζωῆς, πνέω τὰ λοισθία, ψυχορραγῶ
Κεφαλλ. Κρήτ. Κύθηρ. Κυκλ. (Κύθν. Σίφν. κ. ἁ.) Κύπρ.
Πελοπν. (Λακεδ.): *Ἀγγελοθωροῦν τὰ μάτια του Κεφαλλ.*
Συνών. ιδ. ἐν λ. ἀγγελεῦω 3. 2) Βλέπω φάσματα δια-
βόλων, δαιμόνια Κύπρ.: *Ἀντιζελοθωρεῖς ὄσα ἐλαώθης;*
(βλέπεις διαβόλους ἢ ἐσεληνιασθῆς; πρὸς τὸν καταλαμ-
βανόμενον ὑπὸ σφοδροῦ ψυχικοῦ πάθους, παραφορᾶς,

